

UZASADNIENIE

R. N. został obwiniony o to, że

w okresie od 03-14 sierpnia 2021 roku w miejscowości B., gm. K. poruszał się po drodze publicznej ciągnikiem rolniczym marki N. (...) o nr rej. (...) z przyczepą niedopuszczoną do ruchu,

tj. o czyn z art. 97 kw

Sąd Rejonowy w Radomsku II Wydział Karny wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2022 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II W 859/21 uznał obwinionego R. N. za winnego tego, że w okresie od 03-14 sierpnia 2021 roku w miejscowości B., gm. K. poruszał się po drodze publicznej ciągnikiem rolniczym marki N. (...) o nr rej. (...) z przyczepą bez oryginalnej dla niej tablicy rejestracyjnej i nie posiadającą aktualnego okresowego badania technicznego,

tj. wykroczenia z art. 97 kw i za to na podstawie art. 97 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 600 złotych

- zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 60 złotych tytułem opłaty.

Apelację od wydanego wyroku wniosła w ustawowym terminie obrońca obwinionego R. N., która wyrok zaskarżyła w całości.

Na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. oraz art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 kpw wyrokowi temu zarzuciła obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

a) naruszenie art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. poprzez rozstrzygnięcie nie- dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść obwinionego, tj. poprzez uznanie, że to on w okresie od 03-14 sierpnia poruszał się po drodze publicznej ciągnikiem rolniczym z przyczepą oraz poprzez uznanie, że to obwiniony wiedział i celowo poruszał się po drodze publicznej ciągnikiem rolniczym z przyczepą bez oryginalnych tablic rejestracyjnych, przy czym nie złapano go na gorącym uczynku wykroczenia oraz nikt nie potwierdził jakoby obwiniony sam osobiście dopuścił się zmiany tablic przyczepy rolniczej na tablice nieoryginalne do niej;

b) naruszenie art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. poprzez przekroczenie swobodnej oceny dowodów, polegającej na uznaniu, że data wskazana obok pieczęci Starostwa Powiatowego na dowodzie rejestracyjnym wskazują na datę dokonania wpisu, a nie stanowi daty początkowej terminu ważności badania technicznego pojazdu, przy czym termin; ważności badania technicznego jest wskazany na przedmiotowym dowodzie powyżej,

c) art. 7 w zw. z art. 8 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w. poprzez wydanie wyroku na podstawie zeznań J. N. będącego skonfliktowanym z obwinionym, z pominięciem sprzecznych z nimi zeznań P. N. i W. R. (1),

d) art. 410 i 424 k.p.k. w zw. z art. 82§ 1 k.p.w. poprzez niedostateczne wyjaśnienie podstaw orzeczenia na skutek niewskazania w uzasadnieniu wyroku, które fakty uznał za udowodnione, na jakich oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, co w konsekwencji uniemożliwia kontrolę odwoławczą;

Na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. oraz art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. obrońca obwinionego zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mających wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

a) uznanie, iż obwiniony dopuścił się opisanego w wyroku wykroczenia, pomimo że materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie daje podstaw do takich ustaleń,

b) przez uznanie obwinionego za winnego zarzucanego mu wykroczenia na podstawie zeznań świadka J. N., mimo że w świetle tych zeznań wina obwinionego jako co najmniej wątpliwa powinna być rozpatrywana przy uwzględnieniu zasady wyrażonej w art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w.,

c) poprzez przyjęcie - wbrew zgromadzonemu w aktach sprawy materiałowi dowodowemu w postaci: dowodu rejestracyjnego przyczepy rolniczej Autosan o numerach rejestracyjnych (...) oraz pismom ze Starostwa Powiatowego w R. z dnia 05.08.2022 oraz z dnia 22.08.2022 r., że przedmiotowa przyczepa rolnicza była niedopuszczona do ruchu w dacie 03-14 sierpnia 2021 roku, podczas gdy okoliczności sprawy oraz prawidłowa i całościowa wykładnia materiału dowodowego, w tym literalne brzmienie ww. dowodów prowadzą do wniosku że przedmiotowa przyczepa posiadała ważny przegląd techniczny od 30.06.2020 r. do 30.06.22 r., zatem iż obwiniony nie popełnił zarzucanego mu czynu,

d) polegający na dowolnym dokonaniu oceny zgromadzonych dowodów, w tym dowodu z dowodu rejestracyjnego przyczepy o nr rejestracyjnych (...), podczas oceny którego w sposób wadliwy i sprzeczny z doświadczeniem życiowym oraz logicznym rozumowaniem przyjęto, iż data wskazana obok pieczęci Starostwa Powiatowego na dowodzie rejestracyjnym wskazuje na datę dokonanie wpisu, a nie stanowi daty początkowej terminu ważności badania technicznego pojazdu, przy czym termin ważności badania technicznego jest wskazany na przedmiotowym dowodzie powyżej.

Na podstawie art. 438 pkt 1 oraz art. 427 § 2 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. obrońca obwinionego zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

a) art. 81 ust. 7 ustawy z dnia 20.06.1997 r prawo o ruchu drogowym, poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie tej normy do oceny czynu obwinionego, podczas gdy z prawidłowych ustaleń faktycznych i zgromadzonych dowodów wynika, że badania techniczne przyczep przeprowadza się co 2 lata, zatem skoro termin ważności badania technicznego przyczepy rolniczej o nr rej. (...) upływa 30.06.2022 r., zatem wedle zasad logiki i doświadczenia życiowego w świetle przedmiotowej normy prawnej wynika, że badanie to wykonano 30.06.2020 r., zatem w dacie zarzucanego obwinionemu wykroczenia poruszał się on pojazdem z przyczepą dopuszczoną do ruchu;

Na podstawie art. 427 § 1 i 2 i art. 438 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. wyrokowi temu zarzucam:

a) rażąco niewspółmierność wymierzonej obwinionemu kały w stosunku do znikomego stopnia społecznej szkodliwości oraz braku winy w popełnieniu zarzucanego czynu.

Ponadto na podstawie art. 427 § 3 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. obrońca obwinionego podniosła, że apelację opiera na nowych faktach i dowodach tj.:

a) wydruku z strony (...) stanowiącej ogólnodostępny Bezpłatny Raport z Centralnej Ewidencji Pojazdów, z którego wprost wynika, że badanie techniczne pojazdu przyczepy AUTOSAN o nr rej (...), rok produkcji 1985r., VIN (...), zostało przeprowadzone w dniu 30.06.2020r. i osiągnęło wynik pozytywny, przy czym kolejny termin badania technicznego pojazdu to 30.06.2022r.

W konkluzji obrońca obwinionego na podstawie art. 427 § 1 i art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. wniosła o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku w całości przez odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie obwinionego; albo

2) uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania.

Sąd okręgowy zważył:

Apelacja wniesiona przez obrońcę obwinionego okazała się zasadna w takim stopniu, że na skutek jej wniesienia sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok.

W ocenie sądu okręgowego zasadność ocen i wniosków wyprowadzonych przez sąd I instancji z dowodów ujawnionych w toku przewodu sądowego odnośnie dokonanych ustaleń, że obwiniony w okresie przypisanego mu czynu poruszał się po drodze publicznej ciągnikiem rolniczym marki N. (...) o nr rej. (...) z przyczepą bez oryginalnej dla niej tablicy rejestracyjnej odpowiada zasadom logicznego rozumowania oraz wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego. Okoliczność ta nie pozwala na przyjęcie, iż w niniejszej sprawie sąd rejonowy przekroczył granice swobodnej oceny dowodów, a tym samym, dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych (co do wyżej wymienionego faktu) przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mogącego mieć wpływ na jego treść. Częściowo rację ma obrońca obwinionego, że uzasadnienie sądu I instancji do zaskarżonego wyroku jest stosunkowo lakoniczne. Ocena zgromadzonego materiału dowodowego dokonana przez sąd I instancji zdaniem sądu okręgowego w tym składzie ostatecznie uwzględnia dyrektywy wskazane w art. 7 kpk, jest swobodna, ale nie dowolna. Podnieść należy, że sąd I instancji wskazał, na których dowodach oparł ustalony stan faktyczny. Ponadto ustosunkował się do zeznań świadka J. N. i ocenił je jako zasługujące na wiarę oraz ustosunkował się do zeznań świadka P. N. oceniając je jako „mało przekonujące”. Sąd okręgowy podziela ocenę sądu I instancji dotyczącą zeznań świadka J. N. (syna obwinionego) złożonych po zaistniałym zdarzeniu w dniu 03 listopada 2021 roku, jako zasługujących na wiarę. W zeznaniach tych świadek stwierdził że „w okresie pomiędzy 01.08.21 r. a 15.08.21 r. byłem świadkiem jak mój ojciec R. wraz ze swoim bratem P. zmieniali tablice rejestracyjne z przyczepy od ciągnika na drugą przyczepę o nr rej. (...) i poruszyli się potem ciągnikiem z tą przyczepą (...) po drodze publicznej”. Świadek ten potwierdził złożone zeznania na rozprawie w dniu 23 czerwca 2022 roku (k-50-51), z wyjątkiem tej części, w której zeznał, że widział jak ojciec ze swoim bratem P. odkręcali tablice rejestracyjne od jednej przyczepy i przykręcali do drugiej przyczepy od ciągnika. J. N. zmianę swoich zeznań w tym zakresie wytłumaczył tym, że nie wie dlaczego taki zapis jest w protokole, a poza tym, tak mu się wydawało ze względu na to, że jedna przyczepa przez dłuższy okres czasu stała i to były tylko jego przypuszczenia. Zeznania świadka jako całość podlegają ocenie sądu. Przede wszystkim podnieść należy, że świadek składając pierwsze zeznania był już pełnoletni i podpisał się własnoręcznie pod protokołem, który osobiście przeczytał (k-14). Protokół ten jest bardzo krótki i właśnie informacja o zmienianiu tablic rejestracyjnych od przyczep do ciągnika przez obwinionego i jego brata P. jest najistotniejszą informacją zawartą w tych zeznaniach. Faktem jest, iż świadek jest skonfliktowany ze swoim ojcem, gdyż jak zeznał nie płaci alimentów na jego i jego brata. Nagrywając ojca prowadzącego ciągnik świadek chciał udowodnić, że jego stan zdrowia pozwala mu pracować, a zatem może łożyć alimenty na jego utrzymanie. Nie musiał świadek wspominać o zmianie tablic rejestracyjnych, gdyby tylko chciał wykazać, że stan zdrowia obwinionego pozwala mu na wykonywanie fizycznej pracy polegającej na kierowaniu ciągnikiem rolniczym. Zdaniem sądu okręgowego w tym składzie treść pierwszych zeznań złożonych przez świadka zasługuje na wiarę. Jest rzeczą oczywistą, jak trafnie ustalił sąd I instancji, że to obwiniony na dołączonym do akt sprawy nagraniu na płycie CD prowadził ciągnik rolniczy, gdyż trudno przyjąć, że syn nie rozpoznałby własnego ojca. Ponadto, gdyby nie był to obwiniony, to tylko świadek P. N. mógł być kierującym tym ciągnikiem, a świadek P. N. zeznał na rozprawie, że nie jest w stanie stwierdzić kto na okazanym mu nagraniu prowadzi ciągnik rolniczy, co w sposób oczywisty jest próbą obrony brata. Niewiele wnoszą do sprawy zeznania świadka W. R. (2), która jest siostrą obwinionego i jedynie zeznała, że nic jej nie wiadomo aby jej brat „poruszał się z przyczepą niedozwoloną do rejestracji”. Prawidłowe są zatem ustalenia sądu I instancji, że to obwiniony R. N. w okresie przypisanego mu czynu poruszał się po drodze publicznej ciągnikiem rolniczym marki N. (...) o nr rej. (...) z przyczepą bez oryginalnej dla niej tablicy rejestracyjnej. Jednocześnie skoro osobiście razem z bratem zmieniał tablice rejestracyjne w przyczepach do ciągnika, to wiedział, że prowadzi ciągnik z przyczepą, która nie ma oryginalnej tablicy rejestracyjnej.

Rację ma obrońca obwinionego, że przyczepa (...) nr VIN (...) nr rej. (...) miała ważne okresowe badania techniczne dopuszczające pojazd do ruchu do dnia 30.08.2022 roku, co wynika z informacji uzyskanej ze Starostwa Powiatowego w R. (k- 123), a także dokumentów przedstawionych przez obrońcę obwinionego. Nie oznacza to jednak, że obwiniony nie popełnił wykroczenia poruszając się ciągnikiem z przyczepą, która nie miała oryginalnej tablicy rejestracyjnej.

Zgodnie z treścią art. 71 ust. 1- 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (tj. Dz. U z 28.04.2022 r.,poz. 988) :

1. Dokumentem stwierdzającym dopuszczenie do ruchu pojazdu samochodowego, ciągnika rolniczego, pojazdu wolnobieżnego wchodzącego w skład kolejki turystycznej, motoroweru lub przyczepy jest dowód rejestracyjny albo pozwolenie czasowe. Przepis ten nie dotyczy pojazdów, o których mowa w ust. 3.

2.⁸⁶⁾ Pojazdy określone w ust. 1 są dopuszczone do ruchu, jeżeli odpowiadają warunkom określonym w art. 66 oraz są zarejestrowane i zaopatrzone w zalegalizowane tablice (tablicę) rejestracyjne.

2a. Pojazd elektryczny i pojazd napędzany wodorem posiadają tablice rejestracyjne wskazujące na rodzaj paliwa wykorzystywanego do ich napędu.

3. Pojazd niewymieniony w ust. 1, przyczepa motocyklowa oraz przyczepa specjalna przeznaczona do ciągnięcia przez ciągnik rolniczy lub pojazd wolnobieżny jest dopuszczony do ruchu, jeżeli odpowiada warunkom określonym w art. 66.

4. Zespół pojazdów składający się z pojazdu samochodowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t i przyczepy albo autobusu i przyczepy może być dopuszczony do ruchu po uzyskaniu odpowiedniej adnotacji w dowodzie rejestracyjnym pojazdu silnikowego, dokonanej na podstawie przeprowadzonego badania technicznego. Przepis ten nie dotyczy motocykla.

4a. Przepis ust. 4 dotyczy także ciągnika rolniczego i pojazdu wolnobieżnego wchodzącego w skład kolejki turystycznej. W przypadku ciągnika rolniczego może być on dopuszczony do ruchu po uzyskaniu odpowiedniej adnotacji w dowodzie rejestracyjnym o ograniczeniu prędkości konstrukcyjnej do 25 km/h.

Zdaniem sądu okręgowego ciągnik rolniczy poruszający się po drodze publicznej wraz z doczeponą do niego przyczepą należy traktować jako zespół pojazdów. Zarówno ciągnik jak i przyczepa, którą ciągnie zgodnie z art. 71 ust 2 ww. ustawy powinny być wyposażone w oryginalne tablice rejestracyjne, a w realiach przedmiotowej sprawy przyczepa dopięta do ciągnika, którym kierował obwiniony miała tablicę rejestracyjną, ale przełożoną z innej przyczepy, także posiadającej ważne okresowe badanie techniczne. Jest rzeczą oczywistą, że tego rodzaju sytuacja nie powinna mieć miejsca, gdyż pojazdy poruszające się w ruchu drogowym powinny mieć ważne okresowe badanie techniczne i oryginalne tablice rejestracyjne. Gdyby było inaczej, to np. przy utracie oryginalnej tablicy rejestracyjnej od przyczepy ciągnika posiadającej ważne okresowe badanie techniczne i dopuszczonej do ruchu, właściciel mógłby przykładając tablicę rejestracyjną (jak w przedmiotowej sprawie od innej przyczepy do ciągnika posiadającej ważne okresowe badanie techniczne) bezkarnie brać czynny udział w ruchu drogowym, poruszając się ciągnikiem z taką przyczepą. Problem oryginalnych tablic rejestracyjnych znajdujących się na pojazdach biorących udział w ruchu drogowym jest szczególnie widoczny przy przestępstwach kradzieży paliwa na stacjach benzynowych przez kierowców tankujących paliwo do pojazdów z zamontowanymi nieoryginalnymi tablicami rejestracyjnymi (często kradzionymi z pojazdów mających ważne okresowe badanie techniczne).

Prawidłowo zatem przyjął sąd I Instancji, że obwiniony dopuścił się wykroczenia z art. 97 kw. Mając powyższe rozważania na uwadze sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 1 z opisu czynu przypisanego obwinionemu wyeliminował sformułowanie „i nie posiadającą aktualnego okresowego badania technicznego” oraz za podstawę prawną skazania przyjął przepis art. 97 kw w zw. z art. 71 ust 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (tj. .Dz. U z 28.04.2022 r.,poz. 988).

Kara w wymiarze 600 złotych grzywny wymierzona obwinionemu przez sąd I instancji nie jest rażąco surowa zważywszy, że wykroczenie z art. 97 kw jest zagrożone karą, której górna granica wynosi 3000 złotych. Sąd okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w pozostałej części w mocy.

Sąd okręgowy zasądził na podstawie art. 121 § 1 kpw w zw. 634 kpk i art. 119 § 1 kpw od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym. Na koszty sądowe składa się kwota 60 złotych opłaty za drugą zgodnie z art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 8 i 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U nr 49 z 1983 r.; poz.223 z późn. zm.) oraz kwotę 50 złotych z tytułu zwrotu zryczałtowanych wydatków za postępowanie odwoławcze, zgodnie z § 4 rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w

sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia z dnia 22 grudnia 2017 roku (Dz. U z 2017 r., poz. 2467).

--